

stichting
integratiehuis

Jaarverslag Stichting Integratiehuis Arnhem 2020

Het coronavirus heeft ons leven op zijn kop gezet. Het hield de wereld stevig in zijn greep en dicteerde het verloop van het afgelopen jaar. Tijdens de crisis bleef het Integratiehuis in beweging en hebben we samen een verschil kunnen maken.

Visie

Wij geloven dat als mensen uit verschillende culturen elkaar leren kennen, ze beter in staat zijn samen te leven. Door begripvol samen te leven hopen wij dat de wereld veiliger, leuker en eerlijker wordt.

Onze doelgroep

De mensen die bij het Integratiehuis komen zijn met name Eritrese statushouders. Mensen die uit Eritrea zijn gevlucht en die in de afgelopen 5 jaar in Arnhem een woning hebben gekregen. De bezoekers weten ons veelal via landgenoten te vinden. Via Stichting SNEC komen ook veel jongeren bij de taallessen van het Integratiehuis terecht. Het Integratiehuis is bekend bij Vluchtelingenwerk en de gemeente Arnhem. Dit jaar hebben zo'n zestig bezoekers ons bezocht fysiek of online.

Onze vrijwilligers

Ook in 2020 hadden we een mooie diverse groep vrijwilligers. Onze vrijwilligers komen hoofdzakelijk uit de buurten rondom het Integratiehuis. Dat zijn de Burgemeesterswijk, Heijenoord en de Hoogkamp. Naast de groepsactiviteiten hebben deze vrijwilligers ook persoonlijk contact met de bezoekers. In totaal waren er in 2020 achttien vrijwilligers actief.

Onze betaalde krachten

In 2020 zijn vier personen betaald vanuit de stichting. Samen ongeveer 24 uur per week. De taallessen worden verzorgd door gediplomeerde NT2 docenten. Daarnaast is regelmatig gebruik gemaakt van een tolk Tigrinya. Onze coördinator heeft dit jaar één dag per week gewerkt om de activiteiten te coördineren en de contacten te onderhouden.

Onze doelen

Met elkaar kunnen communiceren in het Nederlands

Omdat we in Nederland wonen willen we ook in het Nederlands met elkaar praten. We willen de bezoekers stimuleren en inspireren om het Nederlands te leren en te gebruiken.

Elkaars cultuur leren kennen

We willen zowel Eritreeërs als Nederlanders uitdagen zich te verdiepen in de cultuur van de ander. Als stichting willen we hiervoor werkvormen en handvaten aanreiken.

Praktische hulp bieden

In Arnhem is een breed aanbod aan hulpverlening. Voor elk onderwerp moet je naar een ander loket. Het systeem is erg ingewikkeld voor onze bezoekers. Wij willen hen helpen bij het contact leggen en onderhouden met verschillende instanties. Daarnaast willen we ook praktische hulp bieden door kleding, voeding en klushulp te organiseren.

Voorbereiden op actieve deelnamen aan de Nederlandse samenleving

Een deel van onze bezoekers is actief als vrijwilliger via de gemeente Arnhem. Voor een ander deel (meestal vrouwen) is deze drempel nog te hoog. Voor deze groep willen we een plek zijn waar zij kunnen oefenen en leren hoe de Nederlandse samenleving werkt. Ons doel is om de drempel voor deelname aan onze activiteiten zo laag mogelijk te houden.

Wat hebben we in 2020 gedaan

2020 was door de corona-crisis voor het Integratiehuis een uitdagend jaar. Gelukkig kijken we er goed op terug. We hebben contact kunnen houden met de bezoekers en de vrijwilligers. Het is gelukt om de Nederlandse taal bij de cursisten verder te ontwikkelen en het is gelukt om praktische hulp te bieden. Daarnaast is er een prachtig project ontstaan om de Eritrese cultuur meer bekendheid te geven.

Doel: Met elkaar kunnen communiceren in het Nederlands

De eerst tweeënehalve maand van 2020 hebben we wekelijks drie groepen ontvangen in het Integratiehuis aan de Van Eckstraat 1. Het zwaartepunt lag op het leren van de taal. Op maandag gaven de twee NT2 docenten les aan een groep van tussen de 8 en 10 cursisten. Op dinsdag gaven vrijwilligers les aan een groep vrouwen. Op vrijdag gaven vrijwilligers nailes aan dezelfde groep vrouwen.

Half maart werd door de regering de eerste lockdown afgekondigd. De fysieke contacten en dus ook onze groepen hebben we stopgezet. Toen in april bleek dat de lockdown nog wel even zou gaan duren zijn een aantal vrijwilligers onder leiding van Marieke, één van de NT2 docenten, begonnen met het maken van taal- en informatiefilmpjes. Er was behoefte aan duidelijke informatie over het corona-virus. We zijn toen ook begonnen met het inhuren van tolken om de informatie te vertalen in het Tigrinya. Via grappige filmpjes in het Nederlands hebben we de maatregelen uitgelegd. Dit werd zeer gewaardeerd.

Vanaf half april zijn we gestart met Nederlandse lessen via Zoom. Latife, onze andere NT2 docent, heeft verschillende groepen opgezet. Dit kreeg al gauw bekendheid bij de jongeren die nu thuis zaten en van hun school te horen kregen dat ze vooral aan hun Nederlandse taal moesten werken. Er zijn verschillende niveaugroepen ontstaan. We hebben de groepen klein

gehouden zodat er met aandacht lesgegeven kon worden. De groepsgrootte is tussen de twee en zes cursisten. In totaal hebben wij via Zoom rond de twintig cursisten lesgegeven vanaf half april tot het einde van het jaar 2020.

Voor de oudere cursisten was Zoom nog geen goed middel voor de taallessen. Wij wilden daarom heel graag de groepen weer fysiek ontmoeten. Dat mocht, vanwege de corona crisis, alleen als we 1,5 meter afstand konden bewaken. Op onze huidige locatie was dat niet mogelijk. Een van onze vrijwilligers tipte ons op de ruimte van de Stadscompagnie in het centrum van Arnhem. Wij hebben deze mooie ruimte van juni t/m half december mogen huren. Elke maandagmiddag werd daar taalles gegeven. We hebben de mannen en vrouwengroep samengevoegd. Er was veel behoefte aan taallessen en we zijn daarom ook tijdens de zomervakantie doorgegaan.

Ook wilden we graag verder met de naailessen voor vrouwen. We zijn op zoek gegaan naar een geschikte ruimte voor onze naai-activiteiten. Die hebben we gevonden bij Werkplaats de Helling een werkplaats voor hobbyisten, vakmensen en kunstenaars. We konden hier een groot lokaal met opslagruimte huren. In de maanden september, oktober en november hebben wij hier wekelijks gebruik van gemaakt. Er zijn leuke producten genaaid die we bewaren voor als we weer een pop-up winkel of kraam kunnen organiseren.

Doel: Elkaars cultuur leren kennen

Half juni kregen we een telefoontje van het Oranjerfonds dat het Oranjerfonds Buurtcadeau aan onze wijk gegeven zou worden. We kregen de vraag of wij als Stichting een voorstel wilden doen voor een project dat zowel voor de buurt als voor onze bezoekers een cadeau zou zijn. Midden in een corona crisis is dat een uitdagende opdracht. Al brainstormend kwamen we op het idee om onze cursisten te interviewen over hun dagelijkse leven in Eritrea en daar een boekje van te maken.

Ons voorstel aan het Oranjefonds was als volgt:

‘Als integratiehuis willen wij de integratie tussen Nederlanders en Eritreeërs ondersteunen. Een van onze doelen is Elkaars cultuur leren kennen. Wij zouden het buurtcadeau hiervoor willen gebruiken. De burgemeesterswijk is een buurt met veelal hoogopgeleide mensen die interesse hebben in de wereld om hen heen. Wij denken dat de buurt het leuk gaat vinden om iets te lezen over de Eritrese cultuur en gebruiken. Ons plan is om verhalen op te halen. We willen interviews afnemen bij onze cursisten thuis over hoe zij leefden in hun geboorteland. Hoe zag hun dagelijks leven eruit, wat vonden ze belangrijk, wat kochten ze, wat aten ze, met wie leefden ze samen, hoe zag hun huis eruit. Om Eritreeërs in Nederland te kunnen begrijpen is het belangrijk om te weten hoe hun dagelijkse leven er in hun geboorteland uit zag. Dit dagelijkse leven was zo totaal anders dan ons dagelijkse leven dat het vaak tot vervreemding leidt. In de interviews willen we ook stilstaan bij de toekomst van deze nieuwe Nederlanders: Wat zijn hun dromen, hoe willen ze in Nederland leven, wat wensen ze voor hun kinderen?’

Deze verhalen willen we aanbieden aan de buurt tijdens een buurtevenement: een middag waarin de buurt kennis kan maken met de Eritrese cultuur.

Het lezen van een boekje over de Eritrese traditie geeft buurtbewoners de mogelijkheid om zich in te leven in een andere cultuur wat meestal verrijkend is. Na de corona-crisis zullen buurtgenoten misschien makkelijker bij ons pop-up winkeltje binnen stappen. Dit winkeltje heeft ook een verbindende functie in de wijk.

Bekend maakt bemind, dit is een manier om de Eritrese cultuur bekendheid te geven waardoor Eritreeërs zich meer gezien voelen en ook meer bereid zijn zich aan te passen aan onze cultuur waar dat nodig is.’

Het Oranjefonds was enthousiast over dit projectvoorstel. Half augustus zijn we gestart met het interviewen van onze cursisten. Hierbij hebben we hulp gehad van een enthousiaste tolk Tigrinya.

In 2020 zijn er 10 interviews afgenomen en is er research gedaan naar goede achtergrondinformatie. Er is een begin gemaakt met de opmaak. In 2021 zal het boekje gedrukt worden.

Naast dit leuke project hebben wij ook onze website en facebookpagina ingezet voor het doel: ‘elkaars cultuur leren kennen’. Op onze Facebook-pagina hebben wij regelmatig interessante artikelen over de Eritrese cultuur gedeeld. Ook worden specifieke Arnhemse activiteiten en wetenswaardigheden gedeeld. Na elke persconferentie hebben wij een samenvatting van de corona-maatregelen in het Tigrinya op de site geplaatst. Goede en toegankelijke informatie over het virus hebben we gedeeld.

Doel: Praktische hulp bieden

Half maart brak de corona-crisis in Nederland uit. Toen er in de winkels wc-papier en handzeep werd gehamsterd zijn onze vrijwilligers naar de Macro gereden om voor onze cursisten hygiënepakket samen te stellen. Door deze pakketten rond te brengen kwamen we bij de mensen aan de voordeur en dat gaf hele leuke ontmoetingen. Vaak was er een kind thuis dat aardig Nederlands sprak en konden we op die manier met elkaar praten. Half april hebben we bij alle gezinnen met kinderen in de basisschoolleeftijd een schoolpakket bezorgt met diverse kantoorartikelen. Half mei werd het Integratiehuis benaderd door het Rode Kruis of wij pakketten wilden bezorgen bij onze bezoekers. Dit keer ging het om verse groenten en fruit en heel veel chocola. Ook deze pakketten werden met veel vreugde in ontvangst genomen door onze bezoekers.

Veel van de bezoekers ontvangen post die ze niet begrijpen. Met deze brieven kunnen ze bij ons terecht. We nemen de tijd om deze brieven uit te leggen en eventueel te helpen bij het contact maken met de instanties achter de brieven. We bieden deze hulp alleen aan onze vaste bezoekers, omdat we denken dat we vanuit een vertrouwensband het beste kunnen helpen. Vanuit de relatie sluiten we zo goed mogelijk aan bij motivatie en mogelijkheden van de deelnemers.

Naast de administratieve hulp wordt er ook andere hulp geboden door onze vrijwilligers. Denk hierbij aan het ophalen van gezinsleden van Schiphol bij de gezinshereniging. Vaak een ontroerend en emotioneel moment dat het afgelopen jaar meermalen heeft plaats gevonden. Of denk aan de vergroening van tuinen in achterstandswijken. Of denk aan het doorgeven van goede kleding.

Doel: Voorbereiden op actieve deelnamen aan de Arnhemse samenleving.

Wij ontvangen ook veel bezoekers die in Eritrea niet of nauwelijks naar school zijn geweest. Voor deze bezoekers is de afstand tot onze maatschappij enorm. Het leren van de Nederlandse taal is voor hen heel moeilijk. Zij hebben een vrijstelling van de inburgeringsexamens gekregen na de verplichte 600 uur taallessen te hebben gevolgd. Toch is het juist voor deze groep belangrijk om actief te blijven. De verleiding om in de Eritrese-bubbel te blijven is groot. Er is veel onzekerheid en schaamte bij deze groep en het is een ware uitdaging om een stap naar contact met de Nederlandse samenleving te zetten. Als stichting zijn we ons hiervan bewust en proberen we de drempel voor deelname aan onze activiteiten zo laag mogelijk te maken. Dit doen we door veel persoonlijk contact. We stoppen veel tijd in bijvoorbeeld het sturen van berichtjes op verschillende manieren zoals filmpjes, Tigrinya gesproken berichten, WhatsApp, beeld-bellen, Facebook.

Het naaicafe en de pop-upwinkel zijn voorbeelden van activiteiten waar geoefend wordt met taal en vaardigheden zoals: op tijd komen, afspraken maken, leren-leren (wat is jou manier van leren). Bij deze activiteiten zijn veel vrijwilligers aanwezig zodat er een prettige mix is tussen Nederlanders en Eritreeërs. Dit jaar zijn we ook begonnen met een meer schoolse manier van taallessen geven. Dit werkt goed omdat hierdoor duidelijkheid gecreëerd wordt. De naaidocent doet het voor en leert ons stap voor stap hoe we het moeten doen. De resultaten zijn veelbelovend.